

ՄԵՐ ՄԵԾԱԳՈՅՆ ՓԱՌՔԻՆ

Կը նայիմ երբեմն մեր դարերն ի վար —
Մահ համաճարած, աւեր եւ արիւն...
Վերակառուցում նորէն քառ առ քառ...
Կեանքի նոր ծիլեր ներքեւ արեւուն:

Կ'անիծեմ յանախ ես նախնիք մեր,
Որ մեր լեռները պարիսպ չեն քառ,
Ու ձրգեր են որ անօրի «եռն»եր,
Գան յափրճակեն իրենց կիմն ու հաց:

Կը տեսնեմ սակայն աւելի հեռուն,
Հայ Արեւան կանգնած Մասսի պէս վրսեմ,
Խրոխ իր ձայնը, որ դեռ կը լքեմ,
Կը հասնի մինչեւ Միջերկրեան Ծովուն:

Տիգրան, կ'ուզէի սիրս գոհար մ'ըլլար,
Քու քազիդ վրայ շողար, շողշողար:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ*)

*) Սիոնի նախորդ համարին մէջ (Յուլիս-Օգոստոս) յարգելի մեր աշխատակցին La Profundis խորագիրը պիտի ըլլայ De Profundis: ԽՄԲ.

ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ

ՍԻՐՈՅ ԽՕՍՔԵՐԻՑ

Շող ու շռայլ այս աշխարհում, հրայրքներում, հմայքներում,
Արտիդ խորունկ խորքում ընկած՝ քո Հայաստան աշխարհն եմ ես:

Շքեղ լեզուով ինչքան կանչեն ու կախարդեն շռայլ խօսքով,
Քո վշտին՝ քոյր, քո ցրտին՝ հուր — քո մայրենի բարբառն եմ ես:

Ինչքան գերեն քեզ ոստաններն ու պալատները մարմարի,
Պահած մեր ոճն ու մեր ոգին՝ հայոց ազնիւ խաչքարն եմ ես:

Հազար գետ կայ, հազար ծովեր, ովկիաններ կան հզօրաշունչ,
Թէեւ փոքրիկ, բայց խո՞րն ու վեր՝ քո մաքրաջուր Սևանն եմ ես:

Ո՛ւր էլ լինես, ում գրկի մէջ, գիտե՛մ, կը գա՛ս, իմ հեռաւոր,
Զէ՞ որ դարձիդ ճամբին նայող, խոր կարօտած քո Վա՛նն եմ ես:

ՍԻԼՎԱ ԿԱՊՈՒՏԻԿԵԱՆ